

skedent Niveau, og der er da liden Mening i, at man vedvarende vil binde Fabrikernes Handlefrihed og hindre dem i at tilvirke de Mærker og Sorter, de tidligere har ført, og fremdeles at bebyrde dem med alle Ulemperne ved særlig Statskontrol. Der er saa meget mindre Grund til at opretholde Produktionsbegrænsningen, som Beskatningen af Øl og Spiritus ikke alene er tilstrækkelig til at vanskeliggøre det skadelige Forbrug, men efter manges Mening er den unødvendig høj i Forhold til den Opgave, som fra et ædrueligt Standpunkt saaledes bliver stillet. Men naar Spiritusfabrikanternes Salg, saaledes som jeg nu her har vist, ligger væsentlig under det tilladte Salg, som aabenbart under Indflydelse af det Sagen uvedkommende afholdspolitiske Hensyn er sat saa knebent som muligt, er det Udtryk for, at Beskatningen nu føles saa trykkende, at Forbruget ikke længere kan bære det. Dertil kan maaske siges, at det ikke var nogen større Ulykke, fordi Talen her er om Luksusvarer, hvis Forbrug i hvert Fald ikke har samfundsmæssigt skadelige Følger. Men Sagen er slet ikke saa simpel, idet Nedgangen i Salget af Fabrikernes Varer ogsaa kan betyde formindsket Forbrug. Baade Politik og Toldvæsen kan sikkert i Øjeblikket berette adskilligt om, hvorledes der er stærke Kræfter i Bevægelse for at omgaa disse Foranstaltninger og fremskaffe Spiritus ad ulovlig Vej. Finansministeren bør derfor meget indtrængende tage under Overvejelse, om det er foreneligt med Ædruelighed og Statskassens Interesser at holde Beskatningen paa den nuværende Højde under det synkende Prisniveau. Vi skulde nødig her i Landet ind paa det samme utiltalende Forhold paa Spiritushandelens Omraade som det, de har i Norge og Finland. Der er i Forholdet mellem Beskatningen og Ædrueligheden et vist Punkt, hvor den højeste Virkning opnaas, og søger man at drive Beskatningen over dette Punkt, eller, hvad der bliver det samme, lader Skattesatserne blive staaende under en nedadgaende Periode, opnaar man det modsatte af, hvad man tilsigter. I Stedet for mere Ædruelighed, faar man mindre, idet Forbrugerne vænner sig til Vejen uden om de lovlige Drikkevarer, og man mister erhverv Hold paa Forholdene. Naar jeg har taget Ordet for Ophævelse af disse Restriktioner og disse Forbud, er jeg dog ganske klar over, at selv om disse enkelte Erhverv forøger deres Produktion og beskæftiger en større Arbejdsstyrke, spiller de dog i Forhold til det store og hele kun

en ganske lille Rolle. Skal vi ud af denne Krise, gælder det ikke alene om at holde Industrien i Gang, men først og fremmest om at holde Haandværksfagene i Gang og navnlig om at faa saa mange Byggearbejdere i Gang som muligt. Thi naar disse er beskæftigede med at opføre nye Boliger, bliver der ogsaa Arbejde for Møbelsnedkerne, Pianofortefabrikanterne, Jernstøberne, Elektrikerne, Manufakturhandlerne o. s. v. Det gælder i det hele om at faa dette Forhold afhjulpet hurtigst muligt.

Vi vil senere faa Lejlighed til at beskæftige os med Huslejeloven, men der er dog en Ting, jeg gerne her vil drage frem. Efter Boligkommissionens Betænkning gik man ud fra, at der vilde blive givet forskellige Dispensationer med Hensyn til Opførelsen af nye Boliger, navnlig paa Parcelbyggeriets Omraade. Og efter det ministerielle Cirkulære af 30. November i Fjor havde man Forstaaelsen af, at der nu virkelig var gjort noget for, at dette Byggeri kunde komme i Gang. Men Forholdet er dette, at denne Sag er blevet vanskeliggjort, fordi den ene Myndighed og det andet Væsen stadig kolliderer med hinanden, og desværre er det saaledes, at vi endnu ikke har set den Mand, der forstaar at skære gennem Vrøvlet. Sagen er i det forløbne Aar blevet, om jeg saa maa sige, halvt om halvt slyt. Men jeg vil benytte Lejligheden til at bringe en Tak til den højtærede Indenrigsminister for den Kommission, der i Øjeblikket er nedsat, og for den Interesse, han viser hele Parcelbyggeriet. Forhaabentlig faar vi det i Gang hurtigst muligt og kommer bort fra de Vanskeligheder, der i Øjeblikket lægges i Vejen for det. Det maa være saaledes, at Boliger efter en ganske bestemt Type meget hurtigt kan paabegyndes, uden at man skal gaa den lange Gang til disse mange Væsener og Myndigheder. Vi maa huske paa, at det drejer sig om Arealer i hele Byens Periferi, ca. 3 000 Tdr. Land, der er udstykket, og 20 000 Parceller. Der er allerede opført mange Smaahuse og Lysthuse, i hvilke ofte Familier bor hele Aaret. Det er af den største Betydning, at disse mange Statsborgere hurtigt kan komme i Gang med deres Arbejde. Det er en social og kulturel Opgave af den allerstørste Betydning, at man støtter denne Bevægelse. Folk søger nu en Gang bort fra Byens Larm til luftigere og friere Forhold, og adskillige Parcelejere har i Øjeblikket Midler til at bygge, naar Forholdet med Vej- og Kloakvæsenet er bragt i Orden. Men der er det, Vanskelighe-